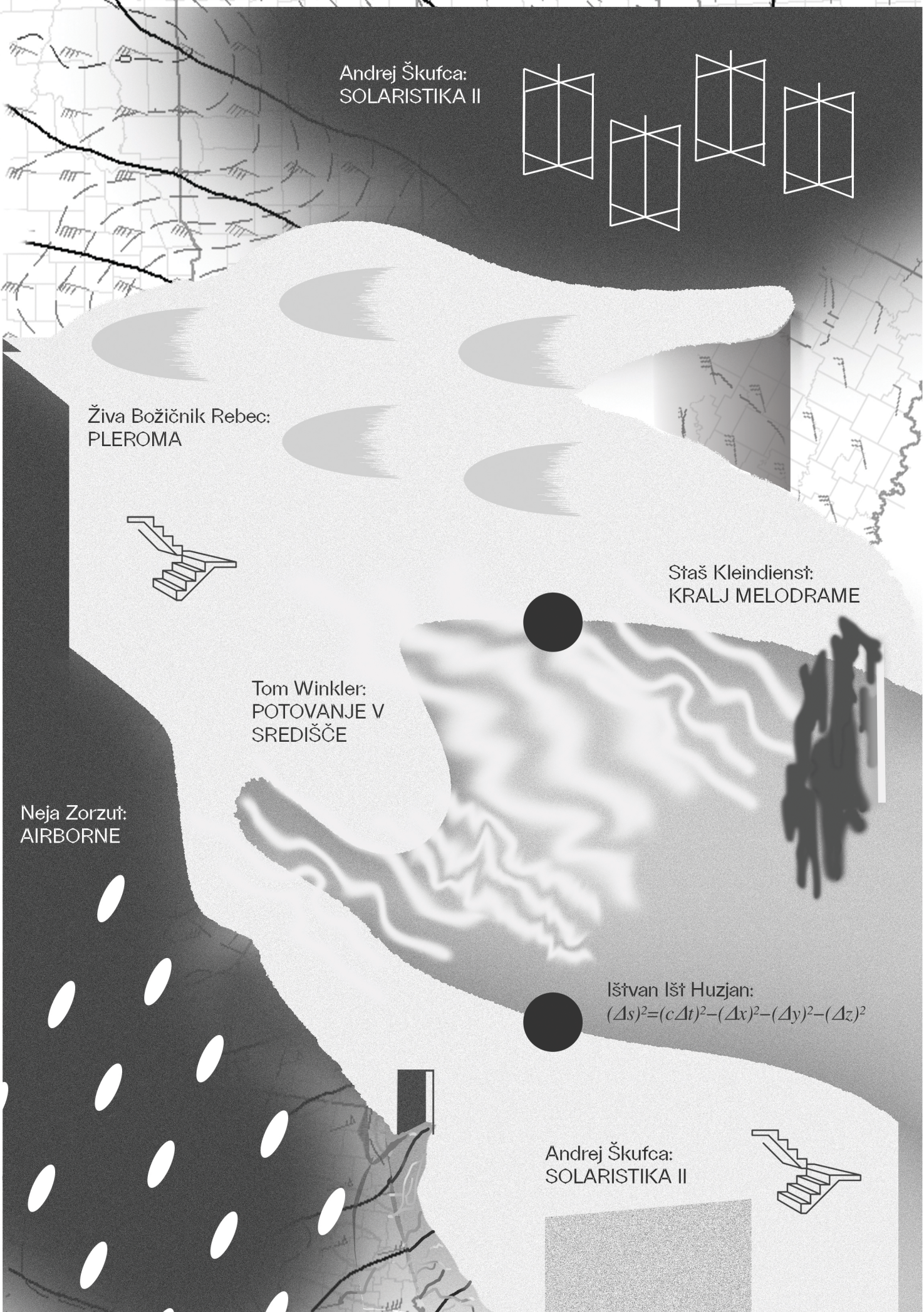
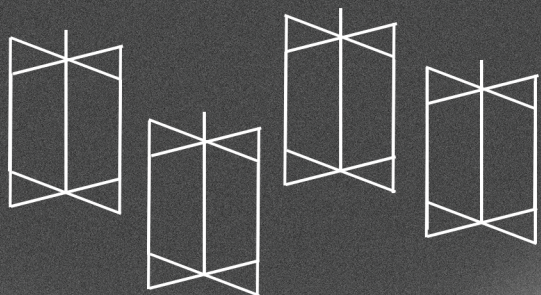
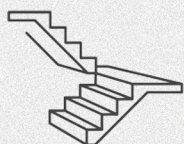

Andrej Škufca:
SOLARISTIKA II

Živa Božičnik Rebec:
PLEROMA

Sraš Kleindienst:
KRALJ MELODRAME

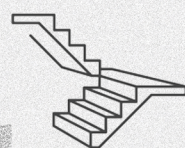
Tom Winkler:
POTOVANJE V
SREDIŠČE

Neja Zorzuť:
AIRBORNE

Ištvan Išt Huzjan:
 $(\Delta s)^2 = (c\Delta t)^2 - (\Delta x)^2 - (\Delta y)^2 - (\Delta z)^2$

Andrej Škufca:
SOLARISTIKA II

Atmosferjenje

Na kraju, ujetem med težavno industrijsko preteklostjo in prihodnostjo urbanega razvoja, Plaza Protokol stopa v zarotništvo z vetrovi in Soncem. Gibanje zraka in naravne svetlobe je tu meteorološki pojav in hkrati simbolni sprožilec ali namig. Tvori se atmosfera, ki vznikne na pragu med fizično realnostjo in domišljijo ter poveže zunanje in notranje.

Objekti, instrumenti, prikazni in drugi artefakti s katerimi se srečamo v poslopju in njegovi okolici, priklicujo atmosferske vplive in modulacije, tvorijo mikrokline in psiho-vrtince, iščejo vzorce ter označujejo in ustvarjajo kraje, kjer se atmosfera zasuka in preoblikuje. Skupaj preobražajo prostor v liminalno območje, ki nakazuje nov protokol zaznave – med dejstvom in fikcijo, funkcijo in pomenom, fiziko in magijo, razumom in praznoverjem, okoljem in psiho – ter preoblikujejo resničnost onkraj teh delitev.

Živa Božičnik Rebec
Pleroma

lokacijsko-specifične formacije
(objekti, film, zvok)

Štirje objekti, izdelani iz satastega kompozita in epoksidne smole, so rezani z vodo in oblikovani kot tehnični načrti okroglih hladilnih teles računalniških komponent. Vdani Soncu—kot navigatorji, informirana jedra, energijski kontejnerji in oddajniki, motrilci sonca—so razporejeni glede na gibanje solarne radiacije, ki skenira stavbo v krožnicah „od sončnega vzhoda do zahoda in nazaj. ... Sončna svetloba tukaj ni mehka—prihaja nabrušena kot rezilo, seka skozi ojačana stekla in na mrežnice vtiskuje začasne ruševine. Tisto, kar se zdi trdno—stena, tla, strojna oprema—je le zamik naslednje virtualizacije. Foton ne trka; vstopi. ... Vsaka celica je hkrati svetišče in strežnik.“

Ištvan Išt Huzjan
 $(\Delta s)^2 = (c\Delta t)^2 - (\Delta x)^2 - (\Delta y)^2 - (\Delta z)^2$

Dve odprtini na nasprotnih stenah aktivirata neviden portal, poimenovan po enačbi za prostor-časovni interval v posebni teoriji relativnosti. Portal priklicuje in kanalizira tokove, ki vstopajo od zunaj in s svojim prehodom preoblikujejo notranjost. Nežen preprih in potujoči žarek svetlobe napovesta njihovo prisotnost. Stavba postane medij, ki povezuje različne sfere, materialne tokove in percepcijo.

Tom Winkler
Potovanje v središče

PVC

V fantastičnem romanu Julesa Verna z 19. stoletja raziskovalci – očarani nad ne-človeškim svetom geologije in paleontologije ter prevzeti z neznanim – potujejo v središče Zemlje. Tisto, kar tam srečajo, vzbuja občutek čudenja in metafizične nelagodnosti; njihov spust v globine planeta je hkrati potovanje do meja razumevanja in racionalne razlage. V Potovanju v središče, ki se spogleduje z naslovom romana, se pot v »velika prostranstva« odvijeta kot potovanje navznoter – skozi meditativno obdelavo in kontemplacijo plastičnega materiala. Teksture belih, eteričnih membran, ki spominjajo hkrati na umetne in naravne oblike, priključijo svetleče minerale, rastlinje ali odlučene kože orjaških pradavninskih plazilcev iz planetarnega globokega časa in Vernovega podzemnega sveta. Viseče iz stropa čakajo na pihljaje zraka, lovijo vetrove in domišljijo.

Staš Kleindienst
Kralj melodrame

olje na platnu

Nenavaden, gost oblak visi nad pokrajino in nanjo meče senco. Katere mitske, naravne ali antropogene sile so ga pripeljale sem? Megličast pojav, kjer se prepletajo človeška (intimna, družbena, politična ...) in planetarna klima ter drame. Objekt in podoba, ki inženirata razpoloženje. Katere vzorce opazimo, katere pomene »prerokujemo« iz njegovih vrtinčastih oblik?

Andrej Škufca
Solaristika II

video generiran z AI, kovinski elementi

V romanu in filmu Solaris status resničnosti postane negotov pod skrivnostnim vplivom tujega planeta s – inteligentne entitete, ki materializira oblike iz spominov in sanj znanstvenikov, ki ga opazujejo in preučujejo. Tuja bitja, ki obiskujejo znanstvenike, lahko razumemo kot kopije ali dvojnike našega sveta, vendar čudno preoblikovane. Solaristika II deluje na podoben način – z umetno inteligenco, ki črpa iz naše kolektivne vizualne kulture in spomina, priključuje podobe iz filma, medtem ko infrastrukturni elementi preobrazijo območje kot mesto skrivnostnih operacij, ki dano lokacijo odpirajo v alternativno resničnost.

Neja Zorzut
Airborne

objekti iz aluminija

Mreža dvajsetih objektov se pritrdi na asfaltno puščavo in ji spremeni teksturo. Površine objektov so oblikovane tako, da ujamejo zračne tokove, privabijo prah ali rast ter zabeleži stik z okoljem. Delujejo kot majhni simptomi, katerih vpliv se razširi na celoten prostor. Telesa in okolja so sooblikovani; atmosfere so inženirsko ustvarjene in ranljive za morebitno oborožitev.

Kuriranje: Tjaša Pogačar v sodelovanju z Nejo Zorzut in Andrejem Škufco

Z umetniki in umetnicami: Živa Božičnik Rebec, Ištvan Išt Huzjan, Staš Kleindienst, Andrej Škufca, Tom Winkler in Neja Zorzut

Plaza Protokol od leta 2020 razvija razstavne formacije na različnih prehodnih lokacijah. Preizkuša načine s katerimi bi bilo mogoče z imaginacijo poseči v zgodbe in protokole, ki oblikujejo naš odnos do spreminjajočih se, nestabilnih okolij, in tako priklicati drugačne vizije resničnosti in prihodnosti.

Produkcija, tehnična izvedba in komunikacija: Valerija Intihar, Rok Horvat

Organizator: Festival Pixelpoint (Kulturni dom Nova Gorica)

Produkcija: Šum. Koprodukcija: Zavod Projekt Atol

S podporo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije